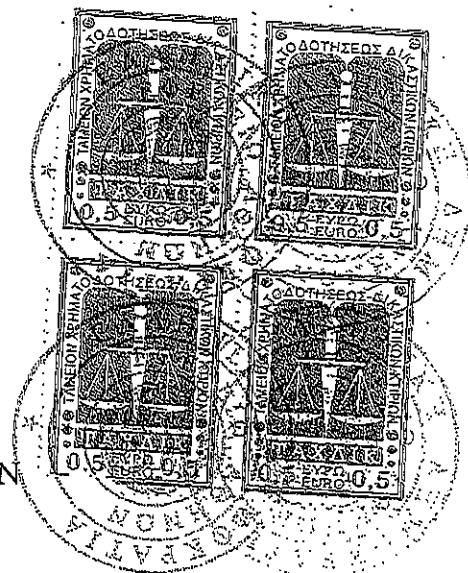

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης 27 / 2023

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Αναστασία Παρούση, Εφέτη, την οποία όρισε το Τριμελές Συμβούλιο Διεύθυνσης του Εφετείου Αθηνών με την υπ' αριθμ. 23/2023 πράξη χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο γραφείο Δ110Β στις 26.1.2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) , συζύγου
..... κατοίκου οδός ; αρ και με
ΑΦΜ και 2) του κατοίκου
..... οδός ; αρ και με ΑΦΜ των
οποίων η πρώτη παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της
Ευστρατίου Νικολακέα (ΔΣΑ 24698) και ο δεύτερος εκπροσωπήθηκε από τον
ίδιο ως άνω πληρεξούσιο δικηγόρο, ο οποίος κατέθεσε σημείωμα.

Της καθ' ης η αίτηση: Ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «doValue Greece ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», ΑΦΜ: 099755919, που εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής (οδός Κύπρου, αριθ. 27 και Αρχιμήδους), ενεργούσας εν προκειμένω ως διαχειρίστριας των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας ειδικού σκοπού με την επωνυμία «CAIRO No 2. FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY», που εδρεύει στο Δουβλίνο Ιρλανδίας και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία (καθ' ης η αίτηση) παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Νικολίτσας Ρούτση (ΔΣΑ 37090) και κατέθεσε σημείωμα.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 23/1/2023 αίτηση αναστολής εκτέλεσης, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Εφετείου Αθηνών με ΓΑΚ/ΕΑΚ/703/116/24.1.2023 και η συζήτησή της προσδιορίσθηκε να συζητηθεί για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων, που παραστάθηκαν κατά τα προαναφερόμενα, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα σημειώματά τους.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 938 παρ. 2 και 4 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν μετά την προσθήκη τους με το άρθρο 60 Ν. 4842/2021 από 1.1.2022 (κατ' άρθρο 120 Ν. 4842/2021) και εφαρμόζονται όταν η επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση διενεργείται μετά την 1.1.2022 (άρθρο 116 παρ. 6γ του ίδιου νόμου), α) επί κατάσχεσης ακινήτου, η άσκηση του ενδίκου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν το δικαστήριο του ενδίκου μέσου, μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται με το ένδικο μέσο ή με τις προτάσεις, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ. ΚΠολΔ, διατάξει την αναστολή με ή χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η διενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ενδίκου μέσου και β) η αίτηση, με την οποία ζητείται η αναστολή του πλειστηριασμού, είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού, ενώ η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00' το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού. Από τις ανωτέρω διατάξεις σαφώς συνάγεται ότι οι προϋποθέσεις της παραδεκτής άσκησης αίτησης αναστολής της αναγκαστικής εκτέλεσης επί ακινήτων είναι: 1) η νομότυπη και εμπρόθεσμη άσκηση έφεσης κατά της οριστικής (απορριπτικής της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ) απόφασης από τον αιτούντα, β) ο κίνδυνος πρόκλησης ανεπανόρθωτης βλάβης στον

Το πύλο της υπ' αριθμό 24/2023 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

αιτούντα από την επίσπευση της αναγκαστικής εκτέλεσης και γ) η πιθανολόγηση ευδοκίμησης (ενός τουλάχιστον) λόγου έφεσης. Πρόσθετη προϋπόθεση του παραδεκτού της αίτησης είναι, αν ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού, η κατάθεση αυτής στη Γραμματεία του αρμοδίου (δευτεροβάθμιου) Δικαστηρίου το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού.

Οι αιτούντες με την υπό κρίση αίτησή της και κατ' εκτίμηση του δικογράφου τους, ζητούν να ανασταλεί η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης που επισπεύδεται από την καθ' ης σε βάρος τους με την επίδοση της από 19.4.2022 επιταγής προς πληρωμή κάτω από ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό 3245/2006 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της με αριθμό 185/22.6.2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακινήτου της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Παρασκευής Μιχοπούλου, με την οποία κατασχέθηκε και εκτίθεται σε αναγκαστικό πλειστηριασμό την 1.2.2023 το περιγραφόμενο στην αίτηση ακίνητο της πρώτης εξ αυτών, στο οποίο διαμένει με το δεύτερο αιτούντα σύζυγό της, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της (περιεχόμενης στο ίδιο δικόγραφο) από 23.1.2023 έφεσής τους (αριθμός κατάθεσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών 8478/465/24.1.2023 και αριθμός κατάθεσης στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου 699/517/24.1.2023), που άσκησε νομότυπα και εμπρόθεσμα κατά της με αριθμό 1883/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η από 30.8.2022 και με αριθμό κατάθεσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών 82541/6242/2022 ανακοπή τους κατά της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, για τον λόγο ότι είναι βέβαιο ότι η έφεσή τους θα ευδοκιμήσει και αν πραγματοποιηθεί ο πλειστηριασμός θα υποστούν ανεπανόρθωτη βλάβη. Τέλος, ζητούν να καταδικαστεί η καθ' ης στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αίτηση αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρο

938 παρ. 2 ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 4842/2021, που τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω, λόγω του χρόνου επίδοσης της από 19.4.2022 επιταγής προς πληρωμή, που συντελέστηκε την 3.5.2022), για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή, δεδομένου ότι κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου στις 24.1.2023, ήτοι προ πέντε (5) και πλέον εργάσιμων ημερών από την ημέρα του πλειστηριασμού που έχει προσδιοριστεί να διενεργηθεί την 1.2.2023, ενώ έχει ασκηθεί και η προαναφερόμενη (περιεχόμενη στο ίδιο δικόγραφο) νομότυπη και εμπρόθεσμη έφεση και είναι νόμιμη, σύμφωνα και με τις προπαρατεθείσες νομικές σκέψεις, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 933, 938 παρ. 2 (όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 4842/2021), πλην του αιτήματος για καταδίκη της καθ' ης η αίτηση σε καταβολή των δικαστικών εξόδων των αιτούντων, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο, καθώς κατά τη διάταξη του άρθρου 84 παρ. 2 εδ. γ' Ν. 4194/2013, όπως ισχύει σήμερα, επί αιτήσεως αναστολής πλειστηριασμού τα δικαστικά έξοδα και η αμοιβή του πληρεξουσίου δικηγόρου του καθ' ου η αίτηση επιδικάζοντας σε βάρος του αιτούντος. Πρέπει, επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη, να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 § 1 του ν. 3156/2003, τιλοποίηση απαιτήσεων, είναι η μεταβίβαση επιχειρηματικών απαιτήσεων λόγω πώλησης, με σύμβαση που καταρτίζεται εγγράφως μεταξύ του μεταβιβάζοντος και του αποκτώντος, σε συνδυασμό με την έκδοση και διάθεση, με ιδιωτική τοποθέτηση μόνον, ομολογιών οποιουδήποτε είδους ή μορφής, η εξόφληση των οποίων πραγματοποιείται: α) από το προϊόν είσπραξης των επιχειρηματικών απαιτήσεων που μεταβιβάζονται ή β) από δάνεια, πιστώσεις ή συμβάσεις παραγώγων χρηματοοικονομικών μέσων. Ως "ιδιωτική τοποθέτηση" θεωρείται η διάθεση των ομολογιών σε περιορισμένο κύκλο προσώπων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα. "Μεταβιβάζων", κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, μπορεί να είναι έμπορος με εγκατάσταση στην Ελλάδα και "αποκτών" νομικό μόνο πρόσωπο - ανώνυμη

3.ο φύλλο της υπ' αριθμό 27/2023 απόφασης του Επταμελούς Αθηνών εταιρία - με σκοπό την απόκτηση και την τίτλοποίηση των απαιτήσεων (Εταιρία Ειδικού Σκοπού). Η εταιρία καταβάλλει το τίμημα και "τιτλοποιεί" τις απαιτήσεις εκδίδοντας αξιόγραφα "ομολογίες" ονομαστικής αξίας τουλάχιστον 100.000 € η κάθε μία (βλ. παρ. 5 του άρθρου αυτού). Στην πιο απλή μορφή της, η τίτλοποίηση συνίσταται στην εκχώρηση (μεταβίβαση λόγω πώλησεως) απαιτήσεων από έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας μιας εταιρίας προς μια άλλη εταιρία, η οποία έχει ως ειδικό σκοπό την αγορά των εν λόγω απαιτήσεων έναντι τιμήματος. Το τίμημα καταβάλλεται από το προϊόν της διάθεσης σε επενδυτές ομολογιών, στο πλαίσιο ομολογιακού δανείου που η λήπτρια εταιρία εκδίδει για το σκοπό αυτό. Η πώληση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 513 επ. του ΑΚ, η δε μεταβίβαση από τις διατάξεις των άρθρων 455 επ. του ΑΚ, εφόσον οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται στις διατάξεις του νόμου αυτού (§ 6). Η σύμβαση μεταβίβασης των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων καταχωρίζεται σε περίληψη που περιέχει τα ουσιώδη στοιχεία αυτής, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 2844/2000 (§ 8). Από την καταχώριση της σχετικής σύμβασης σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο επέρχεται η μεταβίβαση των τιτλοποιούμενων απαιτήσεων, εκτός αν άλλως ορίζεται στους όρους της σύμβασης, η μεταβίβαση αναγγέλλεται εγγράφως από τον μεταβιβάζοντα ή την εταιρεία ειδικού σκοπού στον οφειλέτη (§ 9). Ως αναγγελία λογίζεται η καταχώριση της σύμβασης στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 8 του ίδιου άρθρου. Πριν από την αναγγελία δεν αποκτώνται έναντι τρίτων δικαιώματα που απορρέουν από τη μεταβίβαση (εκχώρηση) λόγω πώλησης της παρ. 1. Η ανωτέρω καταχώριση γίνεται με δημοσίευση (κατάθεση εντύπου, η μορφή του οποίου καθορίστηκε με την 161337/30-10-2003 - ΦΕΚ Β' 1688/2003 υπουργική απόφαση και ήδη με την 20783/09-11-2020 - ΦΕΚ Β' 4944/09-11-2020 - απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης) στο ενεχυροφυλακείο του τόπου της κατοικίας ή της έδρας του μεταβιβάζοντος, ως ενεχυροφυλακεία δε έως την ίδρυσή τους με π.δ. ορίζονται τα κατά τόπους λειτουργούντα σήμερα υποθηκοφυλακεία ή κτηματολογικά γραφεία της έδρας των Πρωτοδικείων. Συνοπτικώς, τα στοιχεία που περιέχονται στο άνω έντυπο

με την προκαθορισμένη μορφή είναι: α) τα στοιχεία των συμβαλλομένων, β) οι όροι της σύμβασης (λχ. νόμισμα και ποσό του τιμήματος της αγοράς), γ) ο τύπος των επιχειρηματικών απαιτήσεων, δ) το οφειλόμενο κεφάλαιο ανά επιχειρηματική απαίτηση και ανά σύνολο, ε) τα στοιχεία των οφειλετών και οι παρεπόμενες εμπράγματα και ενοχικές απαιτήσεις. Περαιτέρω, ο ως άνω νόμος προβλέπει ότι επί μία τέτοιας μεταβιβάσεως επιχειρηματικών απαιτήσεων από Τράπεζα σε μία εταιρεία ειδικού σκοπού, είναι δυνατό να ανατεθεί με έγγραφη σύμβαση, η οποία σημειώνεται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 του ν. 2844/2000 (§ 16), η διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, το οποίο στην περίπτωση που η εταιρεία ειδικού σκοπού (αποκτήσεως) δεν εδρεύει στην Ελλάδα, πρέπει να είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα. Ειδικότερα, για την ως άνω σύμβαση διαχειρίσεως, η οποία κατά τα εννοιολογικά της στοιχεία ταυτίζεται με τη σύμβαση εντολής (713 επ. ΑΚ) και αντιπροσωπεύσεως (211 επ. ΑΧ), η παράγραφος 14 του ως άνω άρθρου 10, ορίζει τα ακόλουθα: "Με σύμβαση που συνάπτεται εγγράφως η είσπραξη και εν γένει διαχείριση των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων μπορεί να ανατίθεται σε πιστωτικό ή χρηματοδοτικό Ίδρυμα που παρέχει νομίμως υπηρεσίες σύμφωνα με το σκοπό του στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, στον μεταβιβάζοντα ή και σε τρίτο, εφόσον ο τελευταίος είτε είναι εγγυητής των μεταβιβαζόμενων απαιτήσεων είτε ήταν επιφορτισμένο με τη διαχείριση ή την είσπραξη των απαιτήσεων πριν τη μεταβίβασή τους στον αποκτώντα. Αν η εταιρεία ειδικού σκοπού δεν εδρεύει στην Ελλάδα και οι μεταβιβαζόμενες απαιτήσεις είναι απαιτήσεις κατά καταναλωτών πληρωτές στην Ελλάδα, τα πρόσωπα στα οποία ανατίθεται η διαχείριση πρέπει να έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Σε περίπτωση υποκατάστασης του διαχειριστή, ο υποκατάστατος ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρου με τον διαχειριστή". Από τα παραπάνω, είναι σαφές ότι η ως άνω εταιρεία διαχειρίσεως ενεργεί πράξεις διαχειρίσεως ως αντιπρόσωπος και για λογαριασμό της εταιρείας ειδικού σκοπού (αποκτήσεως). Ο νόμος, στην περίπτωση της μεταβίβασης απαιτήσεων με σκοπό την τιτλοποίηση κατά τους ορισμούς του ν. 3156/2003, δεν απονέμει στην εταιρεία διαχειρίσεως (με την

Η φύλλο της υπ' αριθμό 27/2023. απόφασης του Εφετείου Αθηνών

οποία συμβάλλεται η εταιρεία αποκτήσεως) την ιδιότητα του μη δικαιούχου ή μη υπόχρεου διαδίκου, έστω και έμμεσα χωρίς πανηγυρική διατύπωση ώστε η τελευταία να ασκεί ως μη δικαιούχος διάδικος, κατά παραχώρηση του νομοθέτη, αγωγές και άλλα ένδικα βοηθήματα ενώπιον των δικαστηρίων για τα δικαιώματα της εταιρείας αποκτήσεως, αιτούμενη έννομη προστασία στο όνομά του, όπως ρητά πράττει για τις εταιρίες διαχειρίσεως του ν. 4354/2015 στο άρθρο 2 § 4 αυτού. Με άλλα λόγια δεν της απονέμει ενεργητική κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση. Ρυθμίζει απλά τους όρους και το πλαίσιο της εκτελέσεως εξώδικων διαχειριστικών (νομικών ή υλικών) πράξεων με σκοπό την είσπραξη (για λογαριασμό της εντολέως της, δικαιούχου) των απαιτήσεων από τους οφειλέτες. Εξάλλου, η ανάγκη αποσυμφορήσεως και απαλλαγής των ελληνικών συστημικών τραπεζών από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια πελατών τους υπήρξε πιεστική κι έτσι εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη με τον ν. 4354/2015 (άρθρα 1 - 3) μία νέα, εντελώς διάφορη από την προηγούμενη, διαδικασία μεταβιβάσεως, αποκτήσεως και διαχειρίσεως μη εξυπηρετούμενων και αργότερα και εξυπηρετούμενων τραπεζικών δανείων και πιστώσεων. Ωστόσο, με τον ν. 4954/2015 δεν καταργήθηκε η καθιερωθείσα με το ν. 3156/2003 δυνατότητα αποκτήσεως και διαχείρισεως επιχειρηματικών δανείων κ.λ.π. με τιτλοποίηση. Εξακολούθησε και εξακολουθεί να ισχύει για τις μεταβιβάσεις απαιτήσεων που γίνονται με τους δικούς του όρους και διαδικασία. Μάλιστα, για να μην υπάρξει σύγχυση για τις εφαρμοζόμενες σε κάθε περίπτωση νομοθετικές ρυθμίσεις, ρητά ορίσθηκε στο άρθρο 1 § 1 περ. δ' του ν. 4954/2015 ότι "Οι διατάξεις του παρόντος δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 3106/2003 (Α' 157), ν. 1905/1990 (Α' 141), 1665/1986 (Α' 194), 3606/2007 (Α' 195) και 4261/2014 (Α' 100)" (ΑΠ 909/2021 στην ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ). Περαιτέρω, με τον Ν. 4354/2015 εισήχθησαν στην ελληνική έννομη τάξη δύο διακριτά εταιρικά σχήματα οι "εταιρείες αποκτήσεως" (ΕΑΑΔΠ) και οι "εταιρείες διαχείρισεως" απαιτήσεων εκ δανείων και πιστώσεων (ΕΔΑΔΠ), οι οποίες δραστηριοποιούνται υπό την εποπτεία της Τραπεζής της Ελλάδος, ενώ προβλέπονται δύο νέα συμβατικά μορφώματα, η σύμβαση πώλησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις και η

ΕΛΛΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

σύμβαση διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις. Αμφότερα τα συμβατικά μορφώματα υπόκεινται σε σοβαρούς περιορισμούς, ως προς τον τύπο, τα πρόσωπα που δικαιούνται να συμβληθούν και το περιεχόμενο τους (1 § 1 στ. α', β', 1 § 1 στ. γ', 2 § 1 Ν. 4354/2015 κ.α.). Σύμφωνα με το άρθρο 1 § 1 στ. β' Ν. 4354/2015 συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση πώλησης μπορούν να είναι μόνον πιστωτικά ιδρύματα ως πωλητές και μόνον ΕΑΑΔΠ ως αγοραστές. Αντίστοιχα στη σύμβαση διαχείρισης δύνανται να συμβάλλονται αφενός πιστωτικά ιδρύματα ή ΕΑΑΔΠ και αφετέρου ΕΔΑΔΠ. Ειδικότερα, οι ΕΔΑΔΠ είναι ανώνυμες εταιρίες ειδικού και αποκλειστικού σκοπού που αποτελούν χρηματοδοτικά ιδρύματα και οφείλουν να λαμβάνουν ειδική άδεια λειτουργίας από την ΤτΕ (παρ. Ια). Αντικείμενο της δραστηριότητάς τους ορίζεται η διαχείριση των απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις πιστωτικών ή χρηματοδοτικών ιδρυμάτων (άρθρο 1 παρ. Ια), οι οποίες μπορεί να είναι είτε καθυστερούμενες είτε ενήμερες. Το άρθρο 2 §§ 1 - 3 Ν.4354/2015 προβλέπει ότι στις Εταιρίες Διαχείρισης Απαιτήσεων από Δάνεια και Πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.) δύναται να ανατίθεται η διαχείριση απαιτήσεων από συμβάσεις δανείων ή και πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί ή χορηγούνται από πιστωτικά ή χρηματοδοτικά ιδρύματα, πλην του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων (2 § 1 Ν. 4354/2015 και 2 § 5 στ. δ' Ν. 4261/2014 σε συνδυασμό). Η παραπάνω ρύθμιση εισάγει διττό περιορισμό ως προς το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της. Αφενός, εξουσιοδοτών μπορεί να είναι μόνον πιστωτικό ίδρυμα ή ΕΑΑΔΠ, ενώ διαχειριστής μπορεί να είναι μόνον αδειοδοτημένη ΕΔΑΔΠ (1 § 1 στ. α' Ν. 4354/2015). Αντίστοιχα, η μεταβίβαση απαιτήσεων από πιστωτικές συμβάσεις που ρυθμίζεται στο άρθρο 3 Ν.4354/2015, μπορεί να γίνεται μόνον προς αδειοδοτημένη ΕΑΑΔΠ (ή αλλοδαπή ανάλογη εταιρεία που έχει εγκατασταθεί νόμιμα στην Ελλάδα, με τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 § 1 β στ' ββ και γγ' Ν.4354/2015). Η σύμβαση ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων υπόκειται σε συστατικό έγγραφο τύπο (2 § 2 εδ. α' Ν.4354/2015) και περιλαμβάνει κατ' ελάχιστο περιεχόμενο τα ακόλουθα: (α) τις προς διαχείριση απαιτήσεις και το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης (β) τις πράξεις της διαχείρισης, οι οποίες μπορεί να συνίστανται ιδίως στη νομική και

4

Σ.ο φύλλο της υπ' αριθμό 27/2023 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

λογιστική παρακολούθηση, την είσπραξη, τη διενέργεια διαπραγματεύσεων με τους οφειλέτες των προς διαχείριση απαιτήσεων και τη σύναψη συμβάσεων συμβιβασμού κατά την έννοια των άρθρων 871 - 872 ΑΚ ή ρύθμισης και διακανονισμού οφειλών σύμφωνα με τον Κώδικα Δεοντολογίας, όπως έχει θεσπισθεί με την υπ' αριθμ. 116/25.8.2014 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4224/2013- (γ) την καταβλητέα αμοιβή διαχείρισης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να μετακυλίεται στον υπόχρεο καταβολής της απαίτησης (ΑΠ 822/2022, δημοσιευμένη στην ιστοσελίδα του Αρείου Πάγου).

Με τον πρώτο λόγο της ασκηθείσας έφεσης τους, οι εκκαλούντες-ανακόπτοντες αιτιώνται την εκκαλουμένη διότι κατ' εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου απέρριψε το σχετικό λόγο της ανακοπή τους, με τον οποίο ισχυρίστηκαν ότι η καθ' ης η ανακοπή εταιρεία διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις στερείται ενεργητικής νομιμοποίησης για την επίσπευση σε βάρος τους, της προκείμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, δεδομένου ότι η συναφθείσα -βάσει των διατάξεων του Ν. 3156/2003- μεταξύ της καθ' ης και της εταιρείας ειδικού σκοπού σύμβαση διαχείρισης απαιτήσεων, δεν της παρέχει το δικαίωμα να προβεί στην επίσπευση της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης και ότι δεν προκύπτει εγγράφως ότι έλαβε χώρα εκχώρηση της συγκεκριμένης απαίτησης, πολλώ δε μάλλον το ακριβές ύψος αυτής.. Ο λόγος αυτός της υπό κρίση εφέσεως πιθανολογείται ότι θα ευδοκιμήσει. Συγκεκριμένα, ενόψει του ότι η εκκαλούντες, αμφοβητούν ρητά και ειδικά την ενεργητική νομιμοποίηση της εφεσίβλητης, ως μη δικαιούχου διαδίκου, όσον αφορά την επίσπευση εκ μέρους της, της προκείμενης διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, πρέπει να διερευνηθεί πρωτίστως η νομιμοποίησή της, στην έρευνα της οποίας άλλωστε, ως διαδικαστικής της δίκης προϋπόθεσης, προβαίνει το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 73 του ΚΠολΔ, σε κάθε στάση της δίκης και στο Εφετείο (βλ. Β. Βαθρακοκοίλη ΕρμΚΠολΔ, τόμος Ι, άρθρο 73, σημ. 7). Ειδικότερα, από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι

η αλλοδαπή εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «CAIRO No2 FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» δυνάμει της από 18-6-2019 Σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης επιχειρηματικών απαιτήσεων, στο πλαίσιο τιτλοποίησης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 8 και 10 του Ν.3156/2003, αντίγραφο της οποίας έχει νομίμως καταχωρηθεί στο δημόσιο βιβλίο του Ν. 2844/2000 και ειδικότερα στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, με αριθμό πρωτοκόλλου 151/18-6-2019 στον τόμο 10 και αύξοντα αριθμό 185. Συνεπώς, η ανωτέρω εταιρεία ειδικού σκοπού κατέστη δικαιούχος των ως άνω απαιτήσεων της μεταβιβάζουσας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» ως ειδική διάδοχος αυτής, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η επίδικη. Ακολούθως, με την από 18.6.2019 Σύμβαση Διαχείρισης Επιχειρηματικών Απαιτήσεων σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 8 του ν. 3156/2003, η εταιρεία ειδικού σκοπού με την επωνυμία «CAIRO No2 FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY» ανέθεσε τη διαχείριση των ως άνω απαιτήσεων στην καθ' ης εταιρεία με την επωνυμία «doValue Greece ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», αντίγραφο της οποίας έχει νομίμως καταχωρηθεί στο δημόσιο βιβλίο του Ν. 2844/2000 και ειδικότερα, στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, στις 18-6-2019, στον τόμο 10 και αύξοντα αριθμό 184. Μεταξύ των ως άνω μεταβιβασθέντων απαιτήσεων, των οποίων η καθ' ης τυγχάνει διαχειρίστρια σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, περιλαμβάνεται και η απαίτηση της τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» κατά των αιτούντων, με βάση την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 3245/2006 διαταγή πληρωμής, που αποτελεί τον εκτελεστό τίτλο για την επίσπευση της προκείμενης εκτελεστικής διαδικασίας σε βάρος τους. Ωστόσο, από το παραπάνω από 18-6-2019 Ιδιωτικό συμφωνητικό ανάθεσης διαχείρισης απαιτήσεων, προκύπτει ότι η μεταβίβαση της διαχείρισης των απαιτήσεων

6ο φύλλο της υπ' αριθμό 27/2023.. απόφασης του Εφετείου Αθηνών

προς την καθ' ης, έλαβε χώρα στα πλαίσια του Ν. 3156/2003. Κατά συνέπεια, εφόσον η επίδικη σύμβαση διαχείρισης διέπεται από τον ανωτέρω νόμο η καθ' ης διαχειρίστρια εταιρεία φέρει την ιδιότητα της αντιπροσώπου της ανωτέρω δικαιούχου εταιρείας και δεν έχει αποκτήσει την ιδιότητα του κατ' εξαίρεση νομιμοποιούμενου διαδίκου (μη δικαιούχου), δεδομένου ότι ο εν λόγω νόμος δεν απονέμει σ' αυτήν τέτοια ιδιότητα, σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας. Σημειώνεται ότι η κατ' εξαίρεση νομιμοποίηση των διαχειριστικών εταιρειών αντλείται απ' ευθείας από τον νόμο, εφόσον έχει συναφθεί η προβλεπόμενη από τον Ν.4354/2015 σύμβαση (βλ. και Κιτσαρό, Η περαιτέρω μεταβίβαση απαιτήσεως από δάνεια και πιστώσεις μετά την αρχική απόκτησή της από «εταιρεία αποκτήσεως» του Ν. 4354/2015, σε ΧρΙΔ 2019.305). Ειδικότερα, η αναγκαστική εκτέλεση αποτελεί τη δραστικότερη μορφή παροχής έννομης προστασίας, την οποία η Πολιτεία απονέμει με τα προς τούτο αρμόδια όργανα και βάσει κανόνων δικαίου που διαγράφονται στον ΚΠολΔ ή σε άλλους ειδικούς νόμους, που συνθέτουν το δίκαιο της αναγκαστικής εκτέλεσης και, συνεπώς, είναι ανεπίτρεπτη η δικαιοπρακτική θεμελίωση της ενεργητικής νομιμοποίησης προς επίσπευση της εν λόγω διαδικασίας, εξαιρουμένων μόνο των ρητώς προβλεπομένων από τον νόμο περιπτώσεων, η δε δυνατότητα του εξουσιοδοτηθέντος να ενάγει ιδίω ονόματι για την απαίτηση, αποκρούεται ως περίπτωση απαγορευόμενης δικαιοπρακτικής διαθέσεως της νομιμοποίησεως (ΑΠ 45/2007 ΕλλΔνη 48.439, ΕφΠείρ 693/1982, ad hoc ΜΕφΑθ 3577/2022 και 1858/2022, ΜΕφΛάρ 250/2022 δημοσίευση "ΝΟΜΟΣ"), Λ. Σινανιώτης, Η νομιμοποίησης των διάδικων εν τη πολιτική δίκη, 1968, σ. 88 επ., Κ. Κεραμεύς, Αστικό Δικονομικό Δίκαιο - Γενικό Μέρος, 1986, σ. 100, Ν. Νίκας, Εγχειρίδιο Πολιτικής Δικονομίας, 3η έκδ., 2018, παρ. 24, αριθ. 14). Ακολούθως, εφόσον ο εκτελεστός τίτλος που αποτελεί τη βάση της επίδικης αναγκαστικής εκτέλεσης είναι διαταγή πληρωμής, η εκτελεστική διαδικασία δύναται να διεξαχθεί μόνο από τη δικαιούχο της επίδικης απαίτησης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 919 ΚΠολΔ, στην οποία καθορίζονται ρητά και περιοριστικά οι περιπτώσεις των υποκειμενικών ορίων της εκτελεστότητας, με

συνέπεια, οποιαδήποτε συμφωνία των μερών για τη διεύρυνση των ορίων αυτών, δηλαδή την επέκταση της εκτελεστότητας και σε άλλα πρόσωπα που δεν αναφέρονται στον νόμο, να παρίσταται άκυρη. Περαιτέρω, πιθανολογείται ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει στους αιτούντες ανεπανόρθωτη βλάβη, διότι θα απωλέσουν το επίδικο ακίνητο, το οποίο αποτελεί την κύρια και μοναδική κατοικία τους. Πρέπει, επομένως, η κρινόμενη αίτηση να γίνει δεκτή ως και κατ' ουσίαν βάσιμη, παρελκομένης της εξέτασης των λοιπών λόγων της έφεσης, και να ανασταλεί η διαδικασία της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης κατά των αιτούντων από την καθ' ης, σύμφωνα με τα οριζόμενα στα διατακτικό της παρούσας απόφασης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΙ τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (συμπεριλαμβανομένου και του πιο κάτω αναφερόμενου πλειστηριασμού ακινήτου), που επισπεύδεται από την καθ' ης σε βάρος των αιτούντων (μετά την επίδοση της από 19.4.2022 επιταγής προς πληρωμή κάτω από ακριβές φωτοτυπικό αντίγραφο του πρώτου εκτελεστού απογράφου της με αριθμό 3245/2006 διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών) με την επίδοση της με αριθμό 185/22.6.2022 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Παρασκευής Μιχοπούλου, με την οποία κατασχέθηκε και εκτίθεται σε αναγκαστικό πλειστηριασμό την 1.2.2023, η περιγραφόμενη στην πιο πάνω έκθεση ακίνητη περιουσία της πρώτης αιτούσας, ήτοι ενός διαμερίσματος - οριζόντιας ιδιοκτησίας του πρώτου (Α) ορόφου, τετραώροφης οικοδομής κείμενης εντός του εγκεκριμένου σχεδίου του ... της της Περιφερειακής Ενότητας, των της Περιφέρειας Αττικής, εντός του των κοινωλόν, επί των οδών

Το φύλλο της υπ' αριθμό 255/2023 απόφασης του Εφετείου Αθηνών

αρ. 1 και 2, το οποίο αποτελείται από σαλοτραπεζαρία, τρία (3) υπνοδωμάτια, κουζίνα, λουτρό και διάδρομο, έχει επιφάνεια (144,00 μ.τ.) και ποσοστό συνιδιοκτησίας εξ αδιαιρέτου επί του οικοπέδου (20/00) και συνορεύει γύρωθεν με τις οδούς 1^η και 2^η και ιδιοκτησίες αγνώστων. Φέρει αριθμό ΚΑΕΚ 050115307025/0/5 και η διεύθυνση του ακινήτου στο Κτηματολογικό Γραφείο αναγράφεται:

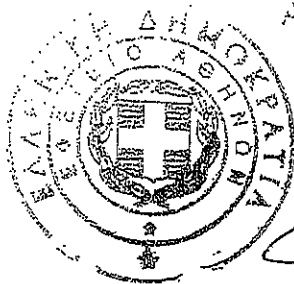
Η άνω οικοδομή, όπου και το άνω περιγραφόμενο διαμέρισμα, είναι κτισμένη σε οικόπεδο εκτάσεως (153,00 μ.τ.) είναι άρτιο και οικοδομήσιμο και συνορεύει Ανατολικά επί προσώπου Α-Β (18,00μμ) με την οδό Δυτικά επί πλευράς Γ-Δ (18,00μμ) με ιδιοκτησία αγνώστου, Βόρεια επί προσώπου Β-Γ (8,50μμ) με την οδό 1^η και Νότια επί πλευράς Α-Δ (8,50μμ) με ιδιοκτησία αγνώστων, μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της από 23.1.2023 έφεσης (αριθμός κατάθεσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών 8478/465/24.1.2023) που οι αιτούντες έχουν ασκήσει κατά της με αριθμό 1883/2022 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απορρίφθηκε η από 30.8.2022 (αριθμός κατάθεσης στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου Αθηνών 82541/6242/2022) ανακοπή τους κατά της επισπευδόμενης αναγκαστικής εκτέλεσης, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε με την υπ' αριθμόν 699/517/24-1-2023 πράξη της Γραμματέως αυτού του Δικαστηρίου, για τη δικάσιμο της 23-11-2023.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, δίχως την παρουσία των διαδίκων, στην Αθήνα, στις 30/1/2023

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)

Ακριβές αντίγραφο
επικυρωμένο
Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 30 ΙΑΝ 2023
Ο Γραμματέας

Γεώργιος Ντελντούλης

